

Wim Sonneveld, Ik Zou Met Jou

Ik zou met jou in rooie kamers, in de tijden van Couperus
Willen kwijnen bij een haardvuur als het buiten lelijk weer is
Over onze kleine zielen peinsend spreken met elkaar
En je schikt wat aan je kapsel met een lang lisant gebaar
Maar de tijden zijn verandert en we rennen door de straten
En hoe kan ik in die herrie over onze zielen praten
Maar dan sta je bij een stoplicht op de hoek van 't trottoir
En je hand gaat naar je haren met een lang lisant gebaar

En de tijd staat stil, ik sta te kijken
Zoals ik vroeger ook gekeken hebben zou
Zoals ik over duizend jaren weer zou kijken
Want hoe ik ook mag lopen, ik kom altijd uit bij jou

Ik zou met jou op groene heuvels, in de tijd der Renaissance
Willen wandelen in de lente, door de dorpen rond Florence
Hoogst verfijnde jongelieden spelen liederen op een luit
En met neergeslagen ogen zing je zachtjes voor je uit
Maar de tijden zijn verandert en we wonen in een flatje
Met 't uitzicht op antennes, zitten op een divanbedje
Maar dan zet je de pick-up aan; bij het denderend geluid
Van elektrische gitaren zing je zachtjes voor je uit

En de tijd staat stil, ik zit te luist'ren
Zoals ik vroeger ook geluisterd hebben zou
Zoals ik over duizend jaren weer zou luist'ren
Want hoe ik ook mag lopen, ik kom altijd uit bij jou

Ik zou met jou zo graag alleen zijn, alles om ons heen vergeten
En met jou m'n leven slijten totdat 't is opgesleten
Samen samen honderd worden als een stokoud vogelpaar
Samen zitten op een bankje met de handjes in mekaar
Maar de tijd die speelt je parten, alles kan zo anders lopen
En wat blijft me anders over dan het beste maar te hopen
En van jou te blijven houen zoals ik nu van je hou
En aan jou te blijven denken als je ooit verdwijnen zou

Want de tijd staat stil als ik aan jou denk
Dan weet ik zeker dat er niets verand'ren zou
Wanneer ik over duizend jaren t'rug zou komen
Want hoe ik ook mag lopen, ik kom altijd uit bij jou